

[Gammelgaard]

dy Hansen eller hr. Svend Auken, der stod heroppe, nemlig da der blev truet i forbindelse med den kommende overenskomstsituation. Da kunne man ikke rigtig fornemme, at det var socialdemokratiets politiske ordfører, der stod her på talerstolen. Det er trist, at socialdemokratiet har sat sig helt uden for indflydelse, når det gælder centrale dele af dansk politik. De forslag, vi i dag skal behandle, vedrører den økonomisk-politiske genopretning, der allerede har givet en lang række resultater. Sidst har vi set, at også arbejdsløsheden er begyndt at falde. Det er første gang i en årrække, at ledigheden falder, og det sker på grund af en målbevidst politisk indsats, som socialdemokratiet har stillet sig uden for.

Årsagen til, at den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation nu er i så kraftig bedring, er en politik, der især har koncentreret sig om to punkter: besparelser på de offentlige budgetter og indkomstpolitik med afskaffelse af den automatiske dyrtidsregulering. Det er disse to ting, der har hjulpet. Det er dem, der har skabt fremgang i beskæftigelse og produktion, og som har lagt grunden til en afvikling af den gældsbyrde, som socialdemokratiske regeringer havde efterladt.

Men det er netop disse to dele af den økonomiske politik, som socialdemokratiet fra første færd har stillet sig uden for.

Da socialdemokratiets negative indstilling til den økonomiske politik kulminerede med, at partiet også stillede sig uden for finansloven – det sagde hr. Svend Auken jo ikke noget om i dag – var det givet, at også de lovforslag, vi behandler i dag, måtte forberedes uden om socialdemokratiet. Regeringen sluttede et finanspolitisk forlig med det radikale venstre og måtte derefter naturligvis forhandle ændringer i finansloven først og fremmest med det radikale venstre.

Hvordan alt dette ligger på længere sigt, ved ingen i dag. Jeg tror og håber, at socialdemokratiet en dag accepterer de nødvendige besparelser og den nødvendige indkomstpolitik. Så bliver der atter bredere forhandlinger om den økonomiske politik.

Det forlig, der nu er indgået imellem regeringen og det radikale venstre, sikrer politisk og økonomisk stabilitet. Det sikrer, at regeringens økonomiske politik kan fortsætte i det næste par år, og det betyder, at opsvinget vil fortsætte.

Som det er blevet sagt: denne regering vil styre udviklingen; udviklingen skal ikke styre den. Regeringen vil handle – og handle, før problemerne bliver store.

Om det lovforslag, der egentlig er grundlaget for debatten her og nu, vil jeg sige, at suspensionen af dyrtidsreguleringen er lavet for at skaffe rent bord inden trepartsforhandlingerne. Enhver ved jo, at det er utænkeligt, at dyrtidsordningen bliver genindført. Må jeg i den forbindelse citere fra det sidste nummer af Metal, det nummer, som netop er udkommet. Her hedder det:

»Dyrtidsregulering er mere et nostalgisk begreb end et realistisk.«

Det var en røst fra en ret væsentlig del af fagbevægelsen.

Det økonomiske forlig indebærer, at det økonomiske opsving ikke alene vil fortsætte, men vil udbygget og forstærket i tiden fremover. Den indgåede aftale mellem regeringen og det radikale venstre er udtryk for en videreførelse af genopretningspolitikken, som allerede har givet så mange positive resultater.

Man kan sige, at den økonomiske genopretning nu er inde i en afgørende fase. Vi er nu over den periode, hvor det udelukkende drejede sig om at skabe forudsætningerne for et økonomisk opsving. De sidste 1½ års stramme indkomst- og besparelspolitik kombineret med en fast kronekurs har bevirket, at økonomien nu er inde i en selvforstærkende udvikling. Det er også den eneste holdbare løsning på vore tre hovedbalanceproblemer: underskuddet på betalingsbalancen, arbejdsløsheden samt statsunderskuddet.

Virksomhedernes konkurrenceevne er blevet væsentligt forbedret, ikke mindst i kraft af, at den danske indkomstudvikling har ligget under vore udenlandske konkurrenters. Det har givet sig udslag i en stærkt stigende eksport og øgede markedsandele. Den indkomstpolitiske side af aftalen udtrykker et ønske om, at denne udvikling skal fortsætte. Forudsætningen herfor er nemlig, at ikke alene indkomstudviklingen holdes i ave, men at også renteniveauet og prisstigningerne bringes yderligere ned.

Ved vurdering af succesen for firkløverregeringens politik indgår naturligvis en analyse af udviklingen i de vigtigste økonomiske faktorer. Her er det mest opmuntrende, at arbejdsløsheden nu for alvor er faldende.